

Atatürk'e Sesleniş

— Rabia Barış · 10 Kasım 2009

Nerdesin atam?

Bir görsen halimizi,

Riyakarlık diz boyu.

Aydınlık günler bekliyorduk,

Karanlık koyu.

Nerdesin atam, nerdesin?

Herkes senin adını kullanır oldu,

Vitrinler resimlerinle doldu.

Biz gördüğümüze inandık,

İnandık ama aldandık,

Aldandık atam.

Arka tarafta indirdiler resimlerini,

Rafa kaldırdılar ilkelerini,

Kime inanalım, kime güvenelim?

Kimdi senin gerçek dostların,

Nasıl bilelim?

Söyle mavi gözlü şahana,

Sen cephelerde rafan,

Sen bayrak, sen vatan.

Nerdesin atam?

Sen ki, Cumhuriyeti kurdun,

Sen ki,

Düşmanın önünde dağ gibi durdun.

Vatan hür, bayrak hür dedin,

Haykırdın cihana.

Şimdi nerdesin.?

Bıraktığın gibi değiliz.

Bitmiyor yurdumuzda kargaşa,

Sözde kaldı Atatürkçülük,

İlerleyemedik bir arpa boyu,

Sınıfta kaldık atam.

Seksen beşinci yılındayız Cumhuriyetin,

Dün neyse, bu gün de o.

Bir yanda kavgalar, öbür yanda yağmalar.
Bir görsen...

Yaralıyız atam, bitmiyor derdimiz,
Barışa hasret kaldık.
Bunaldık, daraldık.
"Yurtta sulh, cihanda sulh" demiştin,
Gelecek için büyük ümitler beslemiştin,
Sen, Türk ordusunun aziz komutanı,
Ayağa kaldırmıştın bu cennet vatanı.
"Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda" demişti Akif.

Şimdi mumla arıyoruz o günleri.
Bildiğin gibi değiliz, unuttuk dünleri.
Yağmalıyoruz bu cennet vatanı.
Her birimiz bir ucundan tutmuşuz,
Kimimiz yıkmaya çalışıyor,
Kimimiz çalıp çırpmaya,
Ne olacak halimiz?

Nasıl anlatayım atam,
Güzel haberler de yok değil hani,
Hala dimdik ayakta Kocatepe,
Hala geçilmez Çanakkale.
Bir dönüm noktasıydı o gün.
Dile gelmişti dağlar vecd ile,
O gün dayanmıştı düşman kapımıza,
O gün kurtuluş mührü vuruldu alnımıza.
Ülke hür, devlet hürdü.
O gün çektik bayrağı surlara ilelebet.
Yeniden doğdu koskoca bir millet.
Bu gün yine ağlıyoruz.
Yine kan kusuyor makineler,
Her gün şehit, her gün kan.
Nasıl dayanır ki can?

Bir bilsen atam bir bilsen,
Düşman sinsî,
Savaş yönsüz, terör dinsiz.

Arkadan vuruyor Mehmet'imi,
Arkadan vuruyor hain,
Bir avuç kansız emiyor kanımızı,
Her gün yitiriyoruz bir yanımızı.
Analar ağlıyor, ocaklar sönüyor,
Bebekler yetim, babalar matemli.
Açmadan soluyor güllerimiz,
Heba oluyor gençlerimiz.
Kiminin eli yok, kiminin kolu,
Onlarla ayakta Anadolu.

Erken ayrıldın aramızdan,
Erken ayrıldın atam.
Henüz bitmemişti işin,
Doğu toprakları oturmamıştı yerli yerine,
Bundandır kavganın bitmeyişi,
Bundandır işlerin çarpık gidişi,
Bir görsen halimizi, bir görsen.
Hazıra konduk.
Atıyoruz bol keseden.

Hepimiz Atatürkçüyüz,
Hepimiz vatansever.
Yalan atam, yalan,
Sen bize bayrağı göklerde emanet ettin,
Biz bu gün yerlere düşürdük.
Adına Atatürkçülük dedik.
Utanmadık, sıkılmadık.
Sahnede ayrı, kuliste farklı konuştuk,
Uyanık sandık kendimizi,
Zaafa düştük,
İyi ki sevenlerin var,
İyi ki atam.

Bakma ahkam kestiğimize,
Her fırsatta yalan söyledik,
İşimize nasıl gelirse öyle.
Yazık ettik ülkemize,
Yazık ettik kendimize.

Çok doluyum.
Yağmur yüklü bulutlar gibi,
Bakma nerdesin dediğime,
Biliyorum bizimlesin aramızdasın.
Minnettarız sana,
Minnettarız atam!

Bir güzel ülke bıraktın,
Minarelerinde ezan okunan,
Şüheda kanından bayrak dokunan,
Emanetin emanetimizdir.
Huzur içinde yat.
Sahip çıkacağız Cumhuriyete.
İlkelerinle yaşayacağız,
Bu ülke bizim, bu sevda bizim.
Bizim olacak sonsuza dek,
Yılmayacağız, korkmayacağız,
Biz Türk oğlu Türkleriz.
Şanımız dünyaya değer,
Geçmiş de böyle, gelecek de,
Her zaman her yerde.
Başımız dik, alnımız açık,
Yine yükseklerde taşıyacağız bayrağımızı,
Başımızın üstünde.
Yücelerde, en yücelerde,
Senin bıraktığın yerde atam,
Senin bıraktığın yerde.

Rabia Barış